

ZO ZŠ NEJEDLÉHO

OBČASNÍK ZŠ NEJEDLÉHO 8, BRATISLAVA 2014/2015 Č.2

Terezka, 5.A

Radostné Vianoce

***Celý rok sa sa tešíme na
sladkú a omamnú vôňu
vianočného pečiva, medovníčkov
a sladkých koláčikov, na radostné
melódie vianočných piesní a teplé
svetlo vianočných sviečok.***

***Deťom zažiaria očka, len čo sa spomenie Štedrý deň,
vianočný stromček a s ňou aj nedeľná túžba po
vianočných darčekom. Priznajme si to, že aj my dospelí
často spomíname na detstvo, na radostné a šťastné chvíle
pri rozbaľovaní toho, na čo sme sa po celý rok tešili.***

Prichádza k nám vari najkrajšie obdobie v roku - Vianoce.

***No čaro Vianoc nie je len v bohatstve darčekom, ale spája sa
s tradíciou adventu a jednotlivých krásnych zvykov
a sviatkov.***

***Prajeme Vám radostné a šťastné vianočné
sviatky, všetkým pekné darčeky, pokoj a lásku v rodine!
Veľa šťastia, zdravia a úspechov nielen v škole.***

Redakcia

Šťastné a veselé

Šťastné a veselé Vianoce,
stromček sa nám tu ligoce.
Ozdoby sa nám tu ligocú tiež,
môj braček chce pod stromček meč.
Bábiky, tašky, hodinky,
mamina dostane kvetinky.
Tatino by si prial nové auto,
keby ho dostal, asi spraví salto.
Ja by som si priala,
zdravie, šťastie a lásku,
možno aj karnevalovú masku.
Prajem Vám všetkým veselé Vianoce,
aby sa Vám splnilo všetko,
po čom ste túžili velice.

Ninka Dovalová, 4.B

Vianoce u babky a dedka

Sú dva dni pred Vianocami. Naša rodina ide k babke a dedkovi na dedinu. Strávime tam Vianoce.

Keď sme došli do dediny, všimli sme si, že tam nie je sneh. No babka s dedkom nás privítali s veľkou radosťou. Bolo už dosť neskoro, tak som išla spať.

Na druhý deň som sa naraňajkovala a išla som s dedkom na rybačku. Chytila som veľkého kapra. Ryby sme chytali až do večera. Keď sme došli domov, predsa som išla hľadať darčeky. Nič som nenašla, a tak som išla unavená spať.

Prišiel Štedrý deň. Pozrela som sa von oknom. Sneží! Chytró som sa obliekla a išla von.

Poobede mama s babkou piekli kapra.

Večer sme sa pekne obliekli a išli sme večerať.

Mali sme aj dezert. Najviac som sa ale tešila na rozbaľovanie darčiekov.

Vianoce u babky a dedka boli pekné.

L'ubka, 4. A

Aké je počasie na Barboru, také býva až do Vianoc.

Milí rodičia, buďte, prosím, obozretnejší!

Vážení rodičia!

Na našej škole

ZŠ Nejedlého 8 som medzi
žiakmi robila prieskum.

50% žiakov neverí na
Ježiška. Ale ja naňho verím!

Milí rodičia!

Buďte, prosím, obozretnejší,
keď budete dávať pod
stromček darčeky. To budú
len skazené Vianoce.

Kresba: Terezka, 5.A

Deti to veľmi, veľmi zraní. Aj Vy by ste mohli popustiť uzdu svojej fantázie, inšpirovať sa deťmi a veriť, že Ježiško príde len k tým, ktorí veria. On existuje, naozaj. Nikdy som nevidela rodičov dávať pod stromček darčeky.

Prosím, aby ste sa nad tým zamysleli.

Kristínka, 5.A

***Od Lucie do Vianoc
každá noc má svoju moc.***

Výsledky prieskumu

Učiteľia	Verí/neverí
Triedna učiteľka 7.A	verí, aj na Mikuláša *
P. učiteľka literatúry, občianskej náuky	neverí
P. učiteľka geografie a dejepisu	neverí

*p. učiteľka ešte dodala:“ Vždy ma Mikuláš prekvapí- dostanem také sladkosti, bonbóniky, kavičku, no on vždy vie, čo mám rada. Ešte som ho síce nikdy nevidela, len raz som uvidela kúšik červeného plášt'a, keď odchádzal.

Deti	Verí/neverí
Žiačka 5.A	neverí
Žiačka 3.A	neverí
Žiačka 4.B	neverí

Kristínka, 5.A

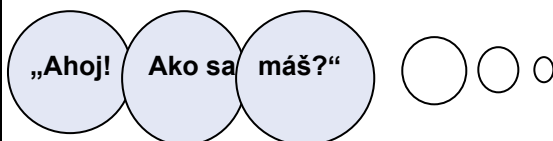
**Obrázok
nakreslila:
Ninka, 5.A**

Naši dvaja kaprovia Bublinka a Bubko

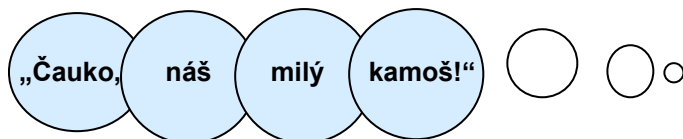
Ááách, už je ráno. Už sú Vianoce!

Tatino sa práve vrátil z rybačky. Doniesol dvoch veľkých kaprov. Dali sme ich do vane. Boli taký veľký, že som sa bál, že ich nezjeme.

Ráno i večer som sa s nimi rozprával. Mal som ich veľmi rád. Vždy, keď rozprávali, z úst im vychádzali bublinky. Sám som si domýšľal, čo hovoria. Napríklad včera: „Ahoj, kamaráti!“ povedal som.

povedal Bubko.

povedal Bublínko.

Tak som si na nich zvykol. Mal som ich čím ďalej, tým viac rád.

Prišiel deň, ktorého som sa obával - deň pred Štedrým večerom. Uvedomil som si, čo sa im stane. Tak som začal protestovať. Rodičia nakoniec povolili. Zobrali sme kapra z chladničky.

Na Štedrý večer som sa bol prejsť k jazeru, kde sme vypustili obidvoch kapríkov. Myslím, že sa im bude dariť. Bol som veľmi rád, že sme ich vrátili tam, kde majú voľnosť.

Kristínka Ch., 5. A

Kresba:
Majka G., 4.A

Vianoce

Na Vianoce máme vždy .

Keď sa navečierame, ideme do obývačky a pod nájdeme veľa . Keď ich rozbalíme, máme na tvári . Potom sa už len a radujeme.

Maľované čítanie: Ninka, 5. A

Kresba: Katka, 1.A

Deti z 1.A a 1.B sa pripravujú na Vianoce

Takéto krásne
medovníčky budú
deti z 1.A predávať
na Vianočných
trhoch
v škole 10. 12. 2014

Deti z 1.A a 1.B sa pripravujú na Vianoce

**Deti z 1.B
budú na Vianočných
trhoch
ponúkať takéto
krásne zdobené
stromčeky - šišky.
Šikovní sú naši prváci!**

O neposlušnej vianočnej guli

Bola raz jedna vianočná guľa na vianočnom stromčeku.

Volala sa Eliška. Bola veľmi zlá a namyslená. Každý deň sa druhým skleneným guľiam vysmievala a stále sa smiala.

Smiala sa tak silno, že skoro spadla.

Až raz sa jej to stalo!. Práve na Štedrý deň sa smiala susednej guľi, že nie taká krásne lesklá ako ona.

Začala sa jej posmievat' a vysmievat' tak nahlas, že ostatné gule skoro praskli. Hovorili namyslenej krásavici, že keď sa neprestane smiať, môže spadnúť, ale ona ich neposlúchla a smiala sa ďalej.

O chvíľu sa to stalo. Stalo sa práve to, čoho sa ona vôbec neobávala. Sklenená guľa sa tak smiala, až sa vyšmykla z konáríka. Spadla a rozbila sa na sklenené čriepky. Začala plakať a prosiť, aby jej niekto pomohol. Ešte šťastie, že rodičia a deti práve večerali a nepočuli ju.

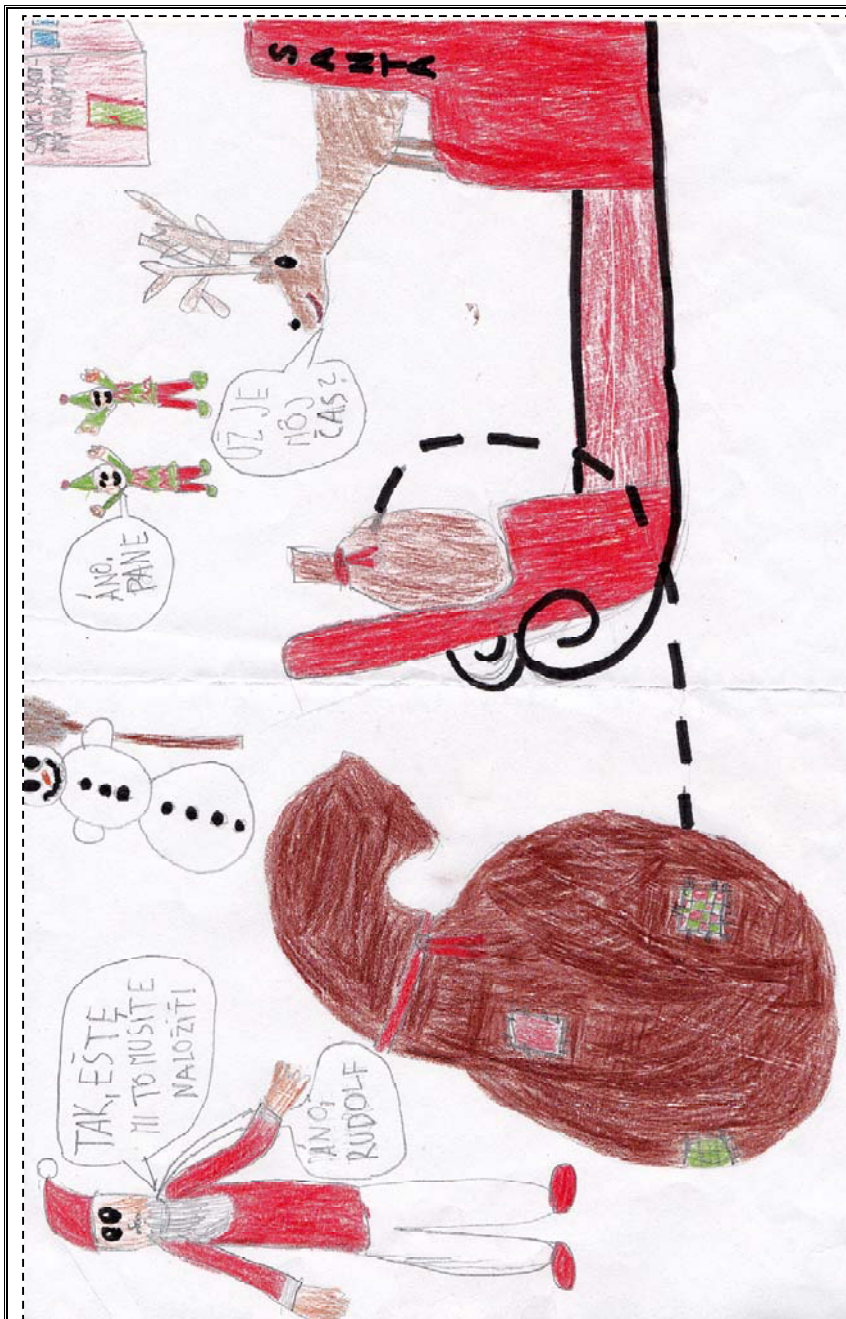
Zrazu vošiel oknom tajomný ujo s veľkým batohom a všimol si rozbitú guľu. Pomocou kúziel ju zlepil a zavesil na stromček. Až vtedy si guľa uvedomila, že to bol Santa Claus.

Odvtedy bola sklenená guľa na každého milá a spolu s ostatnými oslávili Vianoce.

Kresba: Zuzka, 8. A

Kristínka T. a Ninka, 5.B

Nikol,
4.B

Rozhovor - Interview

Rozhovor s pani učiteľkou Gerbáčovou

Pani učiteľka Gerbáčová prišla na našu školu v tomto školskom roku. Učí na 2. stupni predmety slovenský jazyk, občiansku náuku a etickú výchovu. Požiadali sme ju o rozhovor.

- **Pani učiteľka, prečo ste si vybrali práve toto povolanie?**
„Už na základnej škole som pozorovala pani učiteľky, ktoré ma učili a práve ony ma veľmi ovplyvnili, boli mojim vzorom, hlavne pani učiteľka slovenského jazyka.“

- **Máte doma nejaké domáce zvieratko?**
„Áno, mám psíka a je to čivava.“

- **Na akej škole ste študovali?**
„Na Univerzite Komenského v Bratislave.“

- **Pochádzate z Bratislavy?**
„Nie, nepochádzam.“

- **Čo rada robíte vo voľnom čase?**
„Mám rada šport – in line korčuľovanie a v zime korčuľovanie na ľade.“

- **Čo Vás vie rozosmiať?**
„Hlúposť ľudí, veľa otázok od žiakov, ktorým nerozumejú.“

- **Čoho sa najviac bojíte?**
„Toho, že nebudem mať dost' času na svoju rodinu.“

Kresba: Dominik, 7.A

- **Odkiaľ máte také pekné oblečenie?**

„Zo slovenských obchodov.“

- **Chutí Vám v našej školskej jedálni?**

„Áno, veľmi.“

- **Čo sa Vám na našej škole páči a čo nepáči?**

„Páči sa mi malý počet žiakov v triede, až na 5. A.

Nepáči sa mi lenivosť žiakov a ich slabá sebareflexia. „

(reflexia = uvažovanie, premýšľanie, pozn.)

Pani učiteľka,

želáme Vám krásne Vianoce a šťastný nový rok 2015!

Za rozhovor ďakujú Kristínka Ch., Karolína, 6.A, Sabínka, 5.A

Juka, 7.A

Rozhovor s Veronikou

Veronika, je žiačkou 4.B triedy našej školy. Už druhýkrát navštívila v novembri pre nás exotickú krajinu Indiu.

☞ **Veronika, ako dlho si bola v Indii?**

Bolo to 12 dní a bola som tam s mamou a jej šéfom.

☞ **Našla si si tam aj kamarátov?**

Mama má známeho a on má syna, jeho syn má dve deti – dievča – volá sa Krishna a chlapec, ktorý sa volá Prasát, ale volajú ho Bubu.

☞ **Vieš niečo po indicky?**

Áno- sa povie „ha“ a aha – „ača“. Skoro všetci tam vedia po anglicky.

☞ **Čo si tam jedla?**

V Puri jedia hlavne pálivé jedlá, ale ja som jedla „igli, šómen, číz“.

Igli je biele ovocie, okrúhle ako chlieb. Majú tam veľa ovocia – jablká, melóny, kokosy. Na kokosy si zoberú veľký ostrý nôž, seknú ním po kokose, z neho sa pije šťava a vyberú odtiaľ čerstvý kokos.

☞ **Chodila si tam do školy?**

Jeden deň som išla do školy. Keď deti odchádzali zo školy, museli sa postaviť do dvoch radov, do jedného dievčatá, do druhého chlapci. A keď odchádzali, pred bránou sa dotkli rukou pravej, ľavej nohy a tou istou rukou sa potom dotkli čela a srdca. Pred bránou stál aj ich učiteľ.

☞ **Aké oblečenie sa tam nosí?**

Dievčatá sári, aj sukne, aj aladinky, ešte aj kurty – šaty.

☞ **Koľko tam trvá cesta?**

„Asi 15 hodín lietadlom, museli sme prestupovať“.

☞ **Sú tam aj divé zvieratá?**

„V niektorých mestách sú ozdobené slony. V Dillí - v meste behajú diviaci, aj veľa maličkých. Po diaľniciach a uliciach môžu pobehovať kravy, teliatka a býci. Jazdí tam malé autíčko – rikša, je bez dverí, jazdí na motor, ale sú aj šlapacie.“

☞ Majú Vianoce?

Koncom októbra, sviatok sa volá „DIVALI“. Asi 2 dni púšťajú ohňostroje. Celý rok si šetria, aby si mohli kúpiť čo najviac petard a ohňostrojov. Keď sme išli rikšou do hotela, skoro nás trafila petarda. Dávajú si aj darčeky. Veronika , prajeme Ti veselé a šťastné Vianoce a ďakujeme za zaujímavý rozhovor.

Zhovárali sa dievčatá z krúžku Tvorba školského časopisu

Dievčatám z krúžku sa páčili aj Veronikine náramky.

Veronikine šaty z Indie si vyskúšali aj dievčatá z krúžku.

Medovníčky

V škole sme piekli medovníčky na Vianočné trhy v škole. Det'om veľmi chutili, preto prinášame recept:

Potrebuje:

- 50 dkg hladkej obyčajnej múky
- 15 dkg práškoveho cukru
- ½ tuku na pečenie (Hera, Helia, Palmarin)
- 2 celé vajička
- 4 – 6 lyžíc rozpusteného medu (15 dkg)
- 1 lyžička sódy bikarbony
- 10 roztlčených klinčekov*
- 1 polievková lyžica škorice a roztlčeného feniklu*

My sme korenie nemleli, ale sme dali balíček korenia na medovníky.

Postup:

Cesto dobre zamiešať, nechať odležať aspoň 12 hodín. Vykrajovať rôzne tvary, dávať ich ďalej od seba, potrieť rozšľahaným vajičkom, piecť v mierne horúcej rúre.

Aj v tomto vianočnom čísle sme pripravili vianočného žolíka. Má hodnotu 30 centov a môžete ho zameniť na vianočných trhoch za chlebík s nátierkou, punč, koláčik alebo medovník. Šťastné a veselé Vianoce!

O chlapčekovi Jurkovi a jeho snehuliakovi

Raz dávno v jednom meste žil chlapček Jurko a nemal žiadnych kamarátov.

V jeden zimný deň si postavil snehuliaka. Najprv jednu guľu, potom druhú a nakoniec tretiu. Zobral staré gombičky čierne ako uhoľ, mamin šál a hrniec. Keď bol snehuliak hotový, pozrel sa naňho, a predsa mu niečo chýbalo. No jasné. Každý snehuliak má predsa nos. Potajomky ukradol z kuchyne mrkvu a urobil snehuliakovi nos.

„Jurko, pod' sa navečerať!“ krčala mama z kuchyne. Jurko sa rozlúčil so snehuliakom a išiel večerať.

Prišlo ráno. Jurko sa zobudí, umyje, oblečie a ide rýchlo za snehuliakom. Príde k nemu, pozdraví sa a snehuliak ho pozdraví tiež.

„Ty rozprávaš?“ pýta sa Jurko. „Áno!“ odpovedá snehuliak.

„A ako sa voláš?“ pýta sa opäť Jurko. „Nemám meno.“

„Tak vieš čo, budeš sa volať Jožko.“ Meno sa zapáčilo aj snehuliakovi.

Celé zimné prázdniny sa chlapec Jurko a snehuliak Jožko spolu rozprávali. Jurko už viac nebol smutný, že nemá kamaráta.

Kristínka T., 5.A

Obrázok nakreslila:

Eubka, 4.A

Kristínka Ch., 5.A

Redakcia: šikovné deti z tried: 1.A, 1.B, 3.A, 4.A, 4. B, 5. A, 6. A, 7.A, 8.A, ktoré písali a kreslili

Odborná pomoc : p. uč. Jurenková